

Kanovereniging Uitgeest.

Opgericht: 9 maart 1989
Meldijk 23,
Postbus 105, 1910 AC Uitgeest

Rabobank Uitgeest:
36.34.69.575

www.kanovereniging-uitgeest.nl
inf@kanovereniging-uitgeest.nl

Jaargang 21 nummer 1**Maart 2010**

Verschijnt drie à vier keer per jaar

Het is zondagochtend. De brandingkanoërs hebben zich nu verzameld bij de loods in Bakkum voor hun duik in zee. Kanoërs die beschikken over een droogpak melden zich als eerste aan via de mail. Ik wacht nog even op een warmer zeetje en meld mij later op de dag aan zee maar dan voor een wandeling.

Ton was tijdens de ledenvergadering weer even flink in de weer. Wie is hij?

En wie neemt het stokje over van Dick en Gilbert?

Kasper
Sluiting kopij: 28 mei 2010.

Bestuur:

voorzitter: Wieger Tomassen

secretaris: Jos Schimmelpenninck.

penningmeester: Lieve Bracke

activiteiten: Gilbert Kuster

loodsbeheer: Henk Hoogerwerf

Redactie:

Kasper Scholte Albers

Mail: redactie@kanovereniging-uitgeest.nl

Commissies:*Vaarcommissie:*

Rob Goezinne

Peter v.d.Gracht

Dick Mulder

Sandra Renner

Wieger Tomassen

Maarten Wevers

Website:

Chris Groot

René van de Zwan

Kasper Scholte Albers

webmaster@kanovereniging-uitgeest.nl

Kantine:

Leo Konijn

Marjan v.d. Gracht

Botenhuis:

Laurens Hendriks

Van de voorzitter

Beste mensen,

Eindelijk is ijs en vrieskou aan het wijken.

En beginnen de gebruikelijke kano activiteiten weer op gang te komen. De zondagochtend en woensdagavondtochtjes. En ook het brandingvaren is alweer begonnen.

Terwijl de zwembadsessies nog niet eens afgelopen zijn!

Afgelopen week was het voor mij echt allemaal werkelijkheid:

zondag op het meer, met Ton, Gilbert, Maarten en Maarten.

Dinsdag voor het eerst met Anoushka de branding in (heerlijk zonnig!).

Woensdagavond op het meer met Leo. Nog in het donker maar dat zal snel veranderen. Donderdagavond naar het zwembad. En vandaag, weer zondag, opnieuw de branding in met René, Rene, Anoushka en Lieven.

Dus..... Ik weet nu weer precies waar al mijn kanospieren zitten want ik voel ze allemaal.

Plus nog wat andere spieren want het was ook naast het kanoën een heerlijk actief weekje voor mij.

Ik hoop dat deze opsomming inspirerend werkt want ik gun het jullie allemaal: uit de winterslaap komen en weer met de boot het tintelfrisse water op.

Weer ontdekken hoe heerlijk het is; zeker als de zon en een lekker briesje meewerken en een zonnebril alweer nodig is tegen de schitteringen van het water.

Vandaag voor de grap op een site een gelukstestje ingevuld. Ik blijf nu enorm gelukkig te zijn.

Hangt echt samen met alles wat ik deze week gedaan heb.

En mensen: kijk maar weer naar de vaarkalender en schrijf je in voor jou passende tochten. En zorg dat je op de hoogte blijft van nieuwe wildwaterinitiatieven. Jan Zaal die het idee heeft om een weekeindje naar de wildwaterbaan van Arras te gaan en in het verlengde daarvan Sandra die bezig is met een plan voor een weekje wildwatervaren in Oostenrijk.

Ondertussen zullen we dit jaar de loods gaan uitbreiden en verbouwen en ben ik erg benieuwd hoe het er over een jaar uitziet.

Last but not least hebben Henk en Gilbert vol energie het bestuursstokje overgenomen van Jos en Annet en willen we ook weer een flink aantal nieuwe leden winnen dit jaar

Tot op de Meldijk of op het water!

Wieger Tomassen

Baja California, januari en februari 2010.

Een paar jaar geleden zag ik op de cover van een kajakblad iemand varen, vlak bij een onderduikende walvisstaart. Nou, dat wilde ik ook wel eens van dichtbij zien.

Vier jaar geleden, een week varen rond het Schotse Mull, zag ik op nog grote afstand hoe onze tochtleider Ray tussen de Minke whales (dwergvinvis, toch gauw 10 meter lang) kon varen.

Nou, dat wilde ik ook wel eens van dichtbij doen.

Zo'n anderhalf jaar geleden, na een week met andere KVVU-ers varen rond Anglesey, vertelde onze gids Axel dat hij daarna vertrok naar Baja California, dat deel van Mexico dat als een grote sliert aan de zuidwest kant van de Verenigde Staten hangt.

Zeker aan de westkust, maar ook in de enorme baai oostelijk van die sliert, komen in de wintermaanden daar meerder walvissoorten om te paren, en daar worden ook de jongen geboren.

Nou, daar wilde ik ook wel eens varen.

't Is bijna gelukt met die walvissen.

Er was wat overredingskracht nodig op mijn school, maar mijn dreigement: "Laat me nou maar gewoon gaan, anders neem ik ontslag, en dan is jullie probleem nog groter" was voldoende voor 2½ week vrij. (Dat ik daar voor, en daarna extra moest werken was wel jammer.)

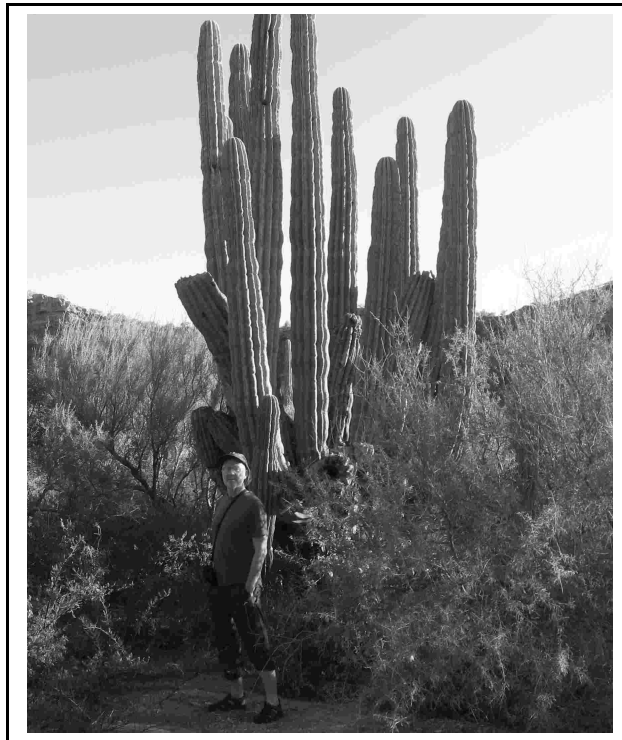
Eind januari vloog ik via Parijs en Ciudad Mexico naar La Paz, bijna onder aan die landtong.

Na een nachtje La Paz was het nog bijna 400 km noordelijk met een taxibusje naar Loreto.

Daar heeft Ginni Callahan een kajakbedrijfje. Ze geeft er instructie, verhuurt kajaks, verkoopt wat kajakspullen, en hielp tochtleider Axel met de organisatie.

Twee nachtjes hotel daar, met daartussen toerist zijn in dat stadje, dat was de opmaat voor 11 fantastische vaardagen. Axel had twee tochten gepland, als eerste een tocht van 5 dagen ronde Isla Carmen.

Het eiland en de zee er om heen vormen een natuurgebied, met afval moet je zorgvuldig omgaan, maar kamperen op de strandjes mag weer wel. Drinkwater vind je er niet, er werd gerekend op 4 liter per dag per man, dus met het eten en de kampeeruitrusting maakte dat je kano wel erg zwaar. Het is er erg droog en dor, op het land heb ik er bar veel cactussen gezien.

Het eiland ligt tot op zo'n 50 meter hoogte vol met schelpen, misschien wel miljoen jaar oud, want dat is de geschatte leeftijd van het eiland.

De zee is er prachtig, helder water, er zijn mooie rotskusten in vele kleuren grijs, roze tot groen aan toe.

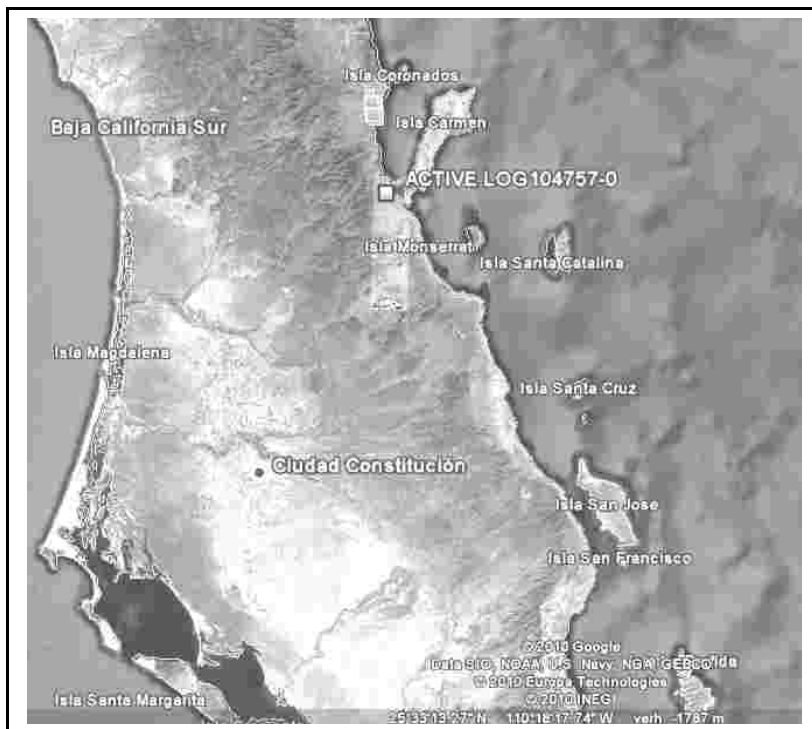
En daar omheen: pelikanen, blauwvoetgerten (de boobies die ook van de Galapagos bekend zijn), grote sterns, meerdere soorten meeuwen, veel kalkoengieren, een steenarend, raven,

Amerikaanse ijsvogels, veel visarenden, nestelend op rotsen en uitrustend op zo'n gigacactus, en ook nog....Zoveel.

En in het water vis, en vooral fascinerend: dolfijnen, en nog meer dolfijnen, soms zo dicht bij dat je ze bijna met je peddel had kunnen raken.

Een manta-rog, als een deur zo groot die op 50 meter van je bootje recht omhoog uit het water komt, een zeeschildpad achtervolgd door twee haaien, erg veel kleine roggen, ook al springend uit het water.

Walvissen tweemaal gezien, zo'n als een eiland grote rug, maar wel op de ruime afstand van 300 à 500 meter. In de verte wel vaak de nevel van een spuitende walvis, zonder het beest zelf te kunnen onderscheiden.

De noordpunt van het eiland heet Punta Lobos, Wolvenpunt. Maar het zijn geen wolven, het zijn dezelfde zeeleeuwen die ook in Artis te zien zijn, maar die beesten een beetje schor blaffend achter je kajak is toch wel een heel andere ervaring. In de buurt van het eiland werken wat kleine vissers, ze hebben soms een bescheiden kampje op de kust, en het is duidelijk dat ze er voor onze begrippen niet rijk van worden. Zwemvesten heb ik in die sloepen niet gezien, radiocontact kunnen ze ook niet maken. Eén keer konden we een sloep met motorpech

helpen door wel contact te leggen met de wal, en een uurtje later zagen we een collega-visser aanraken om hulp te bieden.

Na 5 dagen was het eten bijna op, keurig volgens de planning, en kwamen we weer op de vertrekplaats terug voor verse voorraad water en voer.

Die vertrekplaats was een geïmproviseerde camping zuidelijk van Loreto, waar de eerder genoemde Ginni "woont" in een kleine koepeltent, naast de trailer met haar kajaks.

We kwamen daar tussen de middag aan, hongerig en dorstig. Wat een feest is het dan als er een dikke koelbox klaar staat met lekkere broodjes, en koud! bier.

Met de daar gebruikelijke ouwe pick-up truck van Ginni een snelle tocht gemaakt over de dirt-roads, grintwegen door droge rivierbeddingen, om snacks en tequila in te slaan voor de volgende dagen.

Dat was ook de middag dat ik ongeveer 20% van de jaarlijkse neerslag mocht meemaken.

Wat een mazzel dat mijn tentje niet op dat mooie vlakke plekje naast de weg (= rivierbedding) stond!

De volgende dag weer weg, gepland was een tocht van 7 dagen tot Punta Coyote, nu langs het vaste land, maar wel langs enkele andere eilandjes.

Veel vergelijkbaars gezien, zonder dat meer van hetzelfde kon vervelen.

Veel indruk op mij maakte een bijna loodrechte wand. In de schaduw varende was ook zonder snorkel te genieten van de visjes onder de boot, terwijl om je heen gedoken werd door groepen pelikanen en boobies.

Vanaf het strand zagen we nog een langskomend Dolfinarium.

Voor de liefhebber:

<http://www.youtube.com/watch?v=chHxpuk6bfE>

Ik was niet goed getraind voor deze tocht, normaal gesproken had die gemiddeld 25 km per dag geen probleem moeten zijn. Nu vond ik het fysiek zwaar, de anderen in de groep hadden er minder moeite mee. De zee was het probleem niet. Weinig golven, weinig wind, technisch gewoon een makkie. Wat het mij extra zwaar maakte was de daglengte.

's Morgens om 6 uur op, een beetje helpen met het klaarmaken van het ontbijt, en om 8 uur was het vertrekken geblazen. Een tussenstop met plaspauze, een uurtje lunchpauze, om ca 4 uur aanlanden, tentje opzetten, één borreltje met mijn nieuwe maatje Fred, eventueel helpen met het avondeten, en om 6 uur was het weer donker. Koffie, een borreltje, en als om 1/28 de eerst van ons begon te gapen....

Om 8 uur was het meestal stil.

En als je geluk had, 's nachts wakker werd vanwege een volle blaas....dan kon je misschien nog even luisteren naar het geblaf en gejack van de coyotes.

Het eindpunt bereikt, nog een paar vissers geholpen met verslepen van hun boot op het strand, wachten op Ginni met verse lunch, en toen nog een demonstratie van springende walvissen, ver weg, maar met verrekijker meer dan de moeite waard.

Het taxibusje dat exact op afgesproken tijd arriveerde voor vervoer naar La Paz, hotel daar, een middag slenteren in die stad, gewoon genieten van een normaal bed, en dat was het weer.

En echt tussen de walvissen varen...
Wat is het toch mooi als je nog een droom hebt te vervullen.

Dick Mulder

Een nieuwe lente, een nieuw vaarseizoen

Op de ledenvergadering van 16 februari mocht ik Annet als commissaris activiteiten in het bestuur opvolgen. En hoewel Annet verklaarde dat ze zich het afgelopen jaar wat had ingehouden als bestuurder bleek dat bij de overdracht wel mee te vallen. Voorbereidingen zijn getroffen en mijn mailbox stroomde over van alle correspondentie, draaiboeken en inschrijflieden. Annet, nogmaals dank voor je werk de afgelopen jaren.

Als kersverse activist denk je natuurlijk allereerst aan varen. Dat kwam goed uit want al op de eerste dag van de volgende week kon ik aanschuiven bij vergadering van de vaarcommissie. Ook hier gaat het nieuwe jaar gepaard met enige wisselingen. Eric en Lies hebben een stapje terug gedaan. Beiden bedankt voor alle mooie tochten die jullie ons hebben

laten varen. Maarten en Sandra hebben we als nieuwe leden verwelkomd. De samenstelling van de vaarcommissie tref je voor in dit blad aan.

Het programmeren van de vaarkalender van KVVU is een bijzonder fenomeen. We willen veel en verschillend varen en daarom laten we een grote tafel verdwijnen onder een berg zeekaarten, binnenlandse kaarten, stroomatlassen, getijtafels en notitievelen. Op de achtergrond snort een computer om aanvullende kaarten en foto's te googelen, vaarkalenders van kano- en roeibonden te raadplegen en om te weten wanneer het in juni springtij zal zijn. En langzaam maar zeker zie je dan de contouren van de vaarkalender voor 2010 ontstaan. Als u dit leest is, ijs en weder dienende, de eerste tocht van dit seizoen al weer gevaren onder leiding van Chris en Dick in de Biesbosch.

De vaarkalender is weer een mix geworden van zout en zoet, van oost en west, van beginners en gevorderden en van uit en thuis. De vaarkalender vormt bovendien een geheel met de wervings- en opleidingsactiviteiten.

Werving en instructie

Op 18 april doen we mee aan de Open Watersportdag van Uitgeest. Deze dag is de opening van het watersportseizoen en tevens bedoeld om onze omgeving kennis te laten maken met de veelheid van watersportactiviteiten op de zuidoever van het Uitgeestermeer. Uiteraard mogen wij daar met onze demonstraties niet ontbreken.

In april en mei organiseren we vervolgens drie instapavonden. Deze avonden zijn bedoeld als kennismaking met de kanosport en gericht op het werven van nieuwe leden.

Omdat we het belangrijk vinden dat (nieuwe) leden goed leren varen houden we in juni vier instructieavonden op het meer. Ook leden die al langer varen zijn welkom om aan hun techniek te werken.

We hebben gemerkt dat voor veel kajakkers hun eerste zeetocht toch wel spannend was. Je weet niet goed wat je te

wachten staat. De omstandigheden zijn toch wel heel anders dan op het meer. We willen daarom ook een paar keer met beginnende zeekajakkers de zee op bij Bakkum of Wijk aan Zee. Gewoon om even een paar uur zout te proeven. En uiteraard om de lage steun en de X-redding te oefenen. Deze instructie(avonden?) staan niet in de kalender. We laten dit afhangen van de juiste vaaromstandigheden. Er komt een doorlopende inschrijffijst op het prikbord.

Vlakwatertochten

De eerste tocht van het seizoen is uiteraard de openingstocht van 18 april. Als het aan tochtleider Peter ligt zijn we op tijd terug voor de kajakdemonstraties bij de zuidoever. Om zelf lekker mee te doen of om te kijken hoe dat rollen ook weer ging.

Op 14 mei is Peter al weer aan de beurt, maar nu voor de nachttocht over het meer. De maan speelt een grotere rol dan je denkt bij het kanovaren. Vandaag is hij zo nieuw dat het lekker donker is.

Begin juni leidt Rob ons in een weekend van oost naar west over de Waal. Tentje mee en 's morgens gewekt worden door koeien die je scheerlijnen verorberen.

De instructieavonden worden op woensdagavond 30 juni afgesloten met een tocht door het Westzijderveld onder leiding van Jan. Uiteraard is deze tocht niet alleen voor de deelnemers aan de instructie maar voor iedereen die wil weten wat er in de polder groeit en bloeit.

De barbecue staat geplanned op zondag 4 juli. Overdag kun je varen om calorieën te verbranden zodat je die 's avonds weer aan kunt vullen.

Sail Amsterdam vindt plaats van 19 t/m 23 augustus. We onderzoeken nog of het mogelijk is om op de 19e tijdens de Sail In Parade op het Noordzeekanaal te varen. Op zaterdag 21 augustus gaan we in ieder geval deelnemen aan het Kano Saluut dat de Amsterdamse kanoverenigingen organiseren. In "Kanosport" 2010/1 tref je meer informatie aan.

Eind september organiseert Maarten een weekend in de Weerribben. Tegen de tijd dat je dit leest barst hij van de ideeën, maar toen ik dit schreef wilde hij nog niets loslaten.

Op 17 oktober gaan we Abcoude-Ouderkerk-Abcoude varen. Traagstromende rivieren en Hollands landschap bekijken. Als tochtleider hebben we Dick aangewezen.

Eind oktober neem ik je mee door de Amsterdamse grachten voor een thematocht. Vast onderdeel is in ieder geval appelgebak met slagroom.

Grootwatertochten

De eerste tocht op zee is bestemd voor ervaren zeevaarders met voldoende zeemijlen in de armen. Op 11 april, als het water nog lekker koud is, gaan we onder leiding van Wieger van Den Helder via Noorderhaaks naar Paal 9 weer naar Den Helder. Elders in dit blad staat de tochtplanning van Wieger.

Op Moederdag is Rob tochtleider voor een rondje Rottum vanaf Noordpolderzijk. Dankzij de gunstige maanstand kan dit inclusief reizen op één dag.

Op 27 juni gaat Wieger proberen een lang gekoesterde wens te vervullen. Hij gaat op de Waddenzee op zoek naar de Bollen. Je kunt daar bij zijn. Deze dagtocht is ook geschikt voor beginnende zeekajakkers.

Begin september organiseert René het traditionele Zeelandweekend. Volgens de voorlopige planning gaan we op zaterdag een rondje Goeree doen. Op zondag waarschijnlijk de Westerschelde op en zo mogelijk naar het verdronken land van Saeftinghe.

Brandingvaren

Als je de kalender al hebt bekeken zul je het brandingvaren hebben gemist. Brandingvaren valt niet te plannen. Als de omstandigheden geschikt zijn wordt er in de branding gevaren. Via de mailinglist van Anoushka wordt je door haar op de

hoogte gehouden van de juiste omstandigheden. Bij haar kun je je ook aanmelden.

Informatie, aanmelden en deelnemen

Informatie over alle activiteiten vind je in het clubblad en op de website van de vereniging. Deze informatie kan uiteraard wijzigen door omstandigheden. De meest actuele informatie is te vinden op de website. Vaak wordt op de woensdagavond voorafgaande aan de tocht de tochtplanning besproken en afspraken gemaakt over het vervoer.

Aanmelden voor een activiteit kan via de website, telefonisch bij de tochtleider en via een inschrijflijst op het prikbord in de loods.

Aanmelden betekent niet dat je zonder meer mee kan. De tochtleider beoordeelt of de aanmelders in staat zijn om de tocht te varen. Dit is mede afhankelijk van de weersomstandigheden. Dat voor zeetochten hogere eisen gesteld worden dan voor de meeste vlakwatertochten spreekt voor zich.

Oproep

Uiteraard wordt al het bovenstaande niet alleen georganiseerd en uitgevoerd door alle genoemde personen. Het kenmerk van een vereniging is dat we dit met elkaar doen. Ik ga dus ook een beroep op jullie doen om naast het varen ook mee te werken. Mee te werken aan *de Open Watersportdag, de instapavonden en de instructie-avonden*. Jullie zijn dus alvast gewaarschuwd.

2011

Niet te stuiten zijn we ook alvast begonnen aan de vaarkalender van 2011. Sandra speelt met de gedachte om een week wildwatervaren in Oostenrijk te organiseren. Voor verschillende niveaus en voor niet-varende (familie)leden zijn er ook mogelijkheden om te wandelen. Is er animo en wat zou een goede periode zijn? Ben je geïnteresseerd, spreek haar aan en laat het weten.

De volledige kalender staat elders in dit blad en is ook gepubliceerd op de website van de vereniging. Op de website staan ook links naar de websites van andere organisaties. Tevens kun je doorklikken naar de kalenders van NKB en TKBN.

Heb je vragen, opmerkingen en suggesties of wil je meer, schroom niet en spreek me aan.

Gilbert

<http://www.kanovereniging-uitgeest.nl>

Den Helder, rond Noorderhaaks, paal 9, Den Helder.

Tochtbeschrijving:

We vertrekken uit de marinehaven Den Helder, volgen het Marsdiep naar het westen; stroom mee.

Dan traverseren we de vaargeul Marsdiep/ Breewijd rekening houdend met de dwarsstroom en scheepvaart. Dat betekent gegroepeerd varen met voorvaarder.

We vervolgen de tocht langs zuid- en westkant van Noorderhaaks om ergens op de westkust aan te leggen voor een pauze.

Na de pauze weer (door de brekers) de zee op en vanaf de noordwestpunt oversteken naar paal 9

Aldaar leggen we weer aan voor een lunchpauze.

Na de lunch met het gekenterde tij mee terug door het Molengat en weer rekening houdend met dwarsstroom en scheepvaart (gegroepeerd varen met voorvaarder) het Marsdiep oversteken naar de marinehaven.

Risicofactoren:

-Koud water

-Scheepvaart

-Stroming tot 3 knopen

-Kans op hoge golven in Marsdiep/ Breewijd; wind tegen stroom effect.

-Onrustig water, golven en kans op brekerzones langs Noorderhaaks

Derhalve: geschikt voor vaarders vanaf ZV-niveau met enige conditie en goed gekleed.

Planning algemeen:

Gunstig bij LW Den Helder tussen 10 en 14 uur

Afstand 16 NM

10,5 NM tot paal 9

Kentering paal 9: 2 u na LW Den Helder

ETD Den Helder: 2,5 u voor LW Den Helder

ETA Noorderhaaks: 0,5 u voor LW Den Helder

ETD Noorderhaaks: 0,25 u na LW Den Helder
ETA paal 9: 1,5 u na LW Den Helder
ETD paal 9: 3 u na LW Den Helder
ETA Den Helder: 4,5 u na LW Den Helder

Planning 11 April 2010: LW Den Helder 12:15

ETD Den Helder: 9:45
ETA Noorderhaaks: 11:45
ETD Noorderhaaks: 12:30
ETA Paal 9: 13:45
ETD Paal 9: 15:15
ETA Den Helder: 16:45

Vertrek vanaf loods Uitgeest: 8:00 u.
Aanmelding via website KVVU of bij Wieger Tomassen

Keulse Vaart

In het clubblad van december 2009 vraagt Dick zich af waarom kajaks heten zoals ze heten. Voor één van die mooie gele Mariners achterin wil ik wel de verklaring geven. Dit verhaal is een bewerking van het toespraakje dat ik heb gehouden bij de doop van mijn kajak.

Een kajak moet een naam hebben, dat is duidelijk. Zelf denk je natuurlijk aan "mijn boot", maar dat denkt iedereen. En de meeste andere boten zijn dan "haar boot" of "zijn boot". Dat werkt op zich wel maar is niet erg onderscheidend. Ik ken mensen met meerdere boten, dus "zijn boot 1", "zijn boot 2" enz. "Das Boot" kan weer wel, maar daar liep het geloof ik niet goed mee af.

Wat mij betreft was "Mooie Gele Mariner" ook niet erg onderscheidend en je kunt er loodsbeheerders behoorlijk gek mee krijgen. Een naam moet jouw kajak dus uniek maken ten opzichte van de andere in de vloot.

Een naam moet ook verbindend zijn. Hij moet jou als vaarder koppelen aan je kajak. Zo zie ik bijvoorbeeld duidelijk de link tussen Xlaniom en Peter en Jekimama en Max. Waarom? Dat moeten ze zelf maar vertellen.

Ik vind dat een naam ook in een traditie moet staan. In een eerder watersportleven heb ik al enige boten een naam mogen geven. Het zou ongeluk brengen om zo'n historische reeks te verbreken. Dus voor mijn kajak lag de naam al voor de hand. Maar als jouw aanwinst de eerste boot ooit is die je een naam gaat geven, dan zijn de mogelijkheden legio.

Tot slot heb ik geprobeerd in de naam van mijn kajak verleden, heden en toekomst te koppelen. Geprobeerd omdat de toekomst natuurlijk altijd ongewis is.

Ik heb mijn kajak Keulse Vaart genoemd naar het vaarwater waar ik in de jaren zestig van de vorige eeuw mijn eerste wiebelige slagen als roeier heb gemaakt. De Keulse Vaart was de reeks van vaarwegen die onder Koning Willem I in 1825

Amsterdam via Utrecht verbonden met de Lek en zo verder door naar Keulen.

De roeivereniging kocht in 1994 twee houten knikspantwheerries. Er was al een zusterschip in de vloot, je raadt het al, met de naam Keulse Vaart. Ik werd uitgenodigd beide wheerries de dopen en volgens bovenstaande uitgangspunten kregen de de naam Nieuwe Vaart en Zesstedenvaart.

Toen ik dus in 2006 weer een naam aan een boot mocht geven lag de naam voor de hand. Ik heb geen plannen om een andere kajak aan te schaffen maar voor de aandachtige lezer is het duidelijk wat de naam van die boot zou kunnen zijn.

Dick begon zijn verhaal met het Perzische teken op zijn kajak. Ik zal daarom eindigen met het lettertype van de naam op mijn kajak. Dit lettertype is omstreeks 1930 ontworpen door Fré Cohen in de stijl van de Amsterdamse School en met name gebruikt in jaarverslagen van gemeentediensten in Amsterdam. Het is ook soms terug te vinden op straat meubilair en gebouwen. Je kunt het vrij downloaden als font "Mokum Cohen".

Gilbert

WITTE
UITGEEST BV

LOODGIETERS - CENTRALE VERWARMING

Al ruim 70 jaar "Hoogrendement"

Middelweg 46 - 48 Tel. 0251 - 312490
1911 EH Uitgeest Fax 0251 - 320315

Een KVVU-klassieker,

zo werd deze tocht bestempeld door Dick Mulder. Een jaarlijks ritueel van kanoers die zich in de dorre winterse stilte van de Biesbosch begeven met de belofte van erwtensoep die in een zompige weide of op een door bevers afgeknaagde boomstronk wordt geserveerd na te zijn opgewarmd op de vijftig jaar oude benzineprimus van Chris de Ridder die hardnekkig weigert het lekkende en druppende antiek aandoende handgepompte apparaat te vervangen door een modern kooktoestel, ondanks de spirituswalmen in het vooronder.

Een klassieker in een klassieker dus.

Met gepast respect kunnen de emineces grises Dick Mulder en Henk Hoogerwerf die deze tocht begeleidden ook als klassiekers van de KVVU bestempeld worden. Een tocht onder leiding van deze door de wol geverfde kanomannen is altijd weer een feest van grappen, grollen, wetenswaardigheden en opmerkelijkheden, waarvoor mijn dank en waardering.

De erwtensoep moet echter verdiend worden. Het is altijd weer een verrassing hoe dit moet gebeuren.

In deze versie van de snerttocht peddelden we met de golven mee de Merwede op om op een door de schrale wind geteisterde landtong zonder beschutting te proberen warm te blijven of te worden met koffie of thee. Toen ik lange stukken ijs uit mijn achterdek haalde wist ik waarom mijn thee lauw was en mijn vingers koud. Wat ik niet weet is langs welke weg het water in mijn boot sijpelt, maar daar kom ik misschien nog wel eens achter.

Na deze verfrissende pauze staken we de Merwede over om de Biesbosch in te duiken op zoek naar een geschikte erwtensoepeetplek. Halverwege de oversteek kon ik bij wijze van spreken mijn vingers aflikken als ijsjes. Het was behoorlijk koud. De gedachte om te slaan in het woelige water deed me rillen.

Wellicht had Hans, de man van de dochter van de zus van de vrouw van Chris het ook koud, want hij peddelde met een noodgang naar de overkant met in zijn kielzog twee KVVU-leden die door de tegenwind, het interessante gesprek of de krachtige peddelslagen niet reageerden op het fluitsignaal van Chris de Ridder die zich afvroeg waarheen zijn aangetrouwde familielid

in naam van alle biesboschbevers koerste. Het was in ieder geval niet de richting die hij in gedachten had.

En zo ontstond een variant op het klassieke thema van de groepsdynamiek van de kanovaarders waarvan het merendeel naar mijn mening uit individualisten bestaat. En probeer die maar eens in een groepje te laten varen...

Deze groep werd in ieder geval ruw uit elkaar getrokken, met krachtige peddelslagen van elkaar gescheiden tot een zes-drie-formatie in plaats van het beoogde negental soepeters. Er hielp geen lieve moeder meer aan. De drie voorvaarders stoomden voort langs de rietkragen en verdwenen langzaam uit het zicht. Af en toe blikkerde nog een peddel op in de koude zonnestralen, maar geen van de drie keerde terug...

De inhaalpoging van Chris strandde. Vijf wachtten in de monding van de Amer op nieuws. Het nieuws was dat ze verdwenen waren, zonder kaart en zonder soep. Besloten werd ze achterna te varen en de oorspronkelijke route te verlaten. Het kwam allemaal goed. In die zin dat de drie die zich onvrijwillig afgescheiden hadden na enige tijd opdoken uit de rietkragen. Natuurlijk volgde een discussie over het varen in groepsformatie, het achterom kijken en opletten. Met krachtig stemgeschal dat verwaaide over de meanderende Merwede maakte Henk een einde aan de discussie door te stellen dat de voorvaarders domweg beter hadden moeten opletten en de aanwijzingen van de tochtleider hadden moeten opvolgen. Zo. Met het overwicht van een inuit die je niet hoeft te vertellen hoeveel smaken sneeuw er zijn vervolgde de herenigde groep met enig oponthoud de tocht, voortgedreven door het vooruitzicht van de vier liter erwtensoep in het ruim van Chris. Het werd nu echt tijd...

Helemaal windvrij was de erwtensoepopwarmplek niet, maar doorvaren naar het eeteiland zou onverantwoord zijn geweest. Met vereende krachten, een bonte verzameling pannen en een vlammeende primus die fakkelde als een boortoren begon de erwtensoep te koken. Chris had zelfs aan roggebrood en veel katenspek gedacht en inderdaad, het was de moeite en ontberingen meer dan waard. Sommigen zouden er bij wijze van spreken een bevroren teen of vinger voor opofferen, maar gelukkig waren de ontberingen niet zo erg geweest.

Als knorrende zeehonden op een zonovergoten zandplaat sloten sommigen de ogen voor een dutje van hooguit tien minuten,

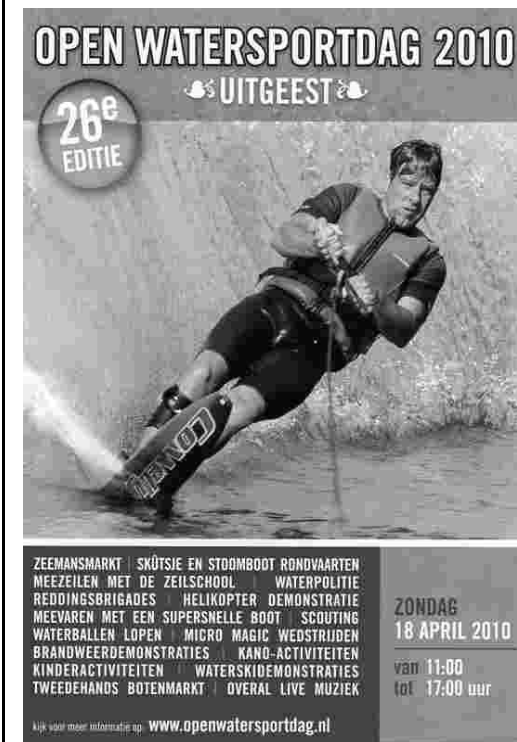
waarna de groep verderging. De soep had alle groepsplooien gladgestreken. Via rimpelloze tusendoorslootjes waar je de hele dag wel doorheen zou willen varen, in de luwte van het riet en het geboomte waaruit gevogelte van allerlei pluimage met machtige wiekslagen opstijgt. Ik ben altijd gefascineerd door de roofvogels die met hun gekrijs een zootje raven de stuipen op het lijf jagen. Dick zag een zilverreiger die, in tegenstelling tot de veronderstelling van Maarten, niet grijs is maar wit blijkt te zijn. En de grijze reiger heet dan weer de purperreiger. En de zwarte reiger die ooit is gesignaleerd in Spanje is dan de rode reiger. Tsja, man gave name to all the animals...

Reeën blijven gelukkig reeën (ook wel: herten) en ze keken niet op toen we tegen de wind in aanvoeren. Kennelijk verwachtten ze het gevaar van het land. We hadden echter al soep gegeten dus lieten we de reeën met rust en peddelden loom naar het Biesbosch museum, begin- en eindpunt van deze klassieker.

Dank aan alle groepsgenoten, ook zij die even de grotere groep uit het oog verloren, ik kan het me levendig voorstellen, het hoort er allemaal bij. Ik heb erg genoten van de tocht, de groep en de soep.

Ken uw klassieken!

Chris.

OPEN WATERSPORTDAG 2010
UITGEEST

26^e
EDITIE

ZEEMANSMARKT | SKÛTSJE EN STOOBODT RONDVAARTEN
MEEZEILEN MET DE ZEILSCHOOL | WATERPOLITIE
REDDINGSBRIGADES | HELIKOPTER DEMONSTRATIE
MEEVAREN MET EEN SUPERSNELLE BOOT | SCOUTING
WATERBALLEN LOPEN | MICRO MAGIC WEDSTRIJDEN
BRANDWEERDEMONSTRATIES | KANO-ACTIVITEITEN
KINDERACTIVITEITEN | WATERSKIDEMONSTRATIES
TWEDEHANDS BOTENMARKT | OVERAL LIVE MUZIEK

ZONDAG
18 APRIL 2010
van 11:00
tot 17:00 uur

Kijk voor meer informatie op www.openwatersportdag.nl

AANGEBODEN:

Peter Zwitser vraagt: "Zou jij dit bij de club onder de aandacht willen brengen?" en zoals je weet ben ik geen lid meer van de kanoclub(misschien later weer) omdat ik al enige jaren geen boot heb....

Nu heb ik thuis nog een grote hoeveelheid grote , kleine-en middelmaat waterdichte kanobagagezakken, met die bekende kliksluiting o.a van het bekende merk Zölzer en Ortlieb. Alles kwaliteit en volkomen onbeschadigd en 100% waterdicht. De grootste zakken zijn een meter lang en 45 cm breed als ze leeg zijn.

De kleinste zijn 60 cm lang en 25 cm breed.

In totaal voorlopig 3 grote en 2 kleine.

Verder een kano branding(wildwater)jack met neopreen hals en polssluitingen. Dat is als nieuw.

Ook nog een wetsuit(nieuw) van Arend Bloem, dat mij past.

Verder een WW-reddingsvest met sleepoog ,gordel , rug -en borstzak.

Schitterend vest voor op zee en groot water.

Als laatste een kleine kanokar(ook van Arend) van aluminium voor onder de kano met 2 luchtbanden.

Dit alles is tegen zeer redelijke prijzen te koop.

Belangstellenden kunnen mij dan benaderen onder peterzwitser@zonnet.nl of bellen met: 0251-655199

Kopij 2009 inleveren voor:
28 mei 10 september 3 december